

Guro ng Pilipinas

Ang madaling-araw ay madaliang
paghahanda ng agahan
pagpapamadali sa anak
at asawang sasabayan
at bilin sa mga maiiwan
at pagsinop sa mga aklat
at lesson plan, at chalk at panulat
at record, at visual aid, at water jug
at corrected test paper, at toothbrush
at kanin at ulam, at ano pa ba ang nalimutan
Pakikipag buno sa traffic ang paglabas ng bahay
Pakikipag-unahan sa pagsikat ng araw
ang araw-araw, may araw man o umuulan
Madadatnan ang ibang kabaro na pinaplantsa ng kamay
ang unipormeng nilapastangan
ng pag-uunahang makarating sa paroroonan
upang makapag-unat sa gusot ng buhay
Ang iba ay aligaga, ang iba ay plastarna't handa:
nagreretoke ng make-up pati na ng lesson
nakikisubo ng baon at paalaala ng principal
nagsasawata ng mag-aaral at text ng naniningil
habang ang lahat ay naghahanda dahil
ihinahanda ang mga paslit o dalagita o nagbibinata
upang maging matibay sa pagharap
sa kanilang kinabukasang kay hirap matiyak

At sa isang kumpas, ang lugar ay simponiya ng kaalaman
at kakulangan sa kagamitan sa pag-aaral

Enrolment ay nagbubuntis, tiyaga ay kailangang kumapit
Pati baha ay pumapasok, hirap palabasin ng mga lamok
Nagkukulang ang aklat, mga aaralin ay bumibigat
Dumarami ang trabaho, parang kumakaunti ang sweldo
Di dumating ang supply, may ipinapagawa ang barangay
Sira ang electric fan, walang tubig sa palikuran
Ano ba yan?
Pati estudyanteng walang makain, pasan nila pa rin
At kailangang lunasan din, pati na gurlisan nilang puso
Nakupo,
Nakupo, ganyan ang maging guro
sa isang bayang nag-aaral ding
lutasin ang sariling ikagagaling

Kayat bubong man ay may butas,
may pantapal namang pagsisikap
Pagkat siya'y guro, wala sa bokabularyo
ang salitang pagsuko

Laging may ngiti, laging nagpupunyagi
Laging may halakhak, laging nasisipag
Laging presentable, laging maka-estudyante
Laging malinis, laging may puwang ang pagtitiis
Laging mapagkumbaba, laging isip ang kapwa
Mahinanon, masungit man ang panahon
Maaasahan, mayroon mang dinaramdam
May dapat isagawa, walang puwang ang luha

Pagkat siya ay isang guro sa isang panahong
tuwina'y kailangang maagang bumangon
upang harapin ang bawat hamon
ng pinakadakilang propesyon.

Ang madaling gabi'y pinagkasyang hapunan
pagsasaluhan kasama ng di maubos na kumustahan
at halakhak, at pagtuturong muli, ngayon nama'y sa anak;
pagkwenta ng mga gastusin, pagdukot nang malalim
habang ang gabi'y lumalalim din at tahimik na naninimdim
Ang balita sa telebisyon ay sigalot dito at sa ibang bayan
kaya ka nga nagturo upang makapag-ambag man lamang
umaayos ang takbo ng lipunan, pati na ang sariling buhay
Ilalapat ang katawang hapo at muling mangako at tutuparin
sinumpaang tungkulin; upang bukas, masigla na naman;
payapang mananaginip ng magandang kinabukasan
ngunit madaling mapapangiti sa simpleng pagbati:
isang good morning, sir o mam
ngunit higit ang kilig kung may tatawag
sa isang guro manghamak:
How are you po, Guro ng Pilipinas
At ang gabi'y nagniningning sa bitui't bulaklak

Reuel Molina Aguila
4 Oktubre 2017

The poem was written by renowned poet, lyricist, scriptwriter and playwright, Professor Reuel Molina Aguila to commemorate the celebration of World Teachers Day at the request of Education Undersecretary Alain Pascua. Professor Aguila “..has received numerous awards, including but not limited to Dangal ng Wikang Filipino, Makata ng Taon (2008), Manananaysay ng Taon (2007), Life-time Achievement-GawadPambansangAlagadniBalagtas (2004) and ten Palanca Awards in different categories, which qualified him for the Palanca Hall of Fame, into which he was inducted in 2009. He teaches creative writing at the University of the Philippines, Diliman.”